
ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Brandýs nad Labem

ČÍSLO 11

LISTOPAD 2018

Úvodní slovo P. Josefa Hurta

Měsíc listopad je charakteristický vzpomínáním a modlitbou za naše zemřelé. Dotýkáme se pomíjivosti času a snad také tato pomíjivost má vliv i na náš shon a nakládání s časem, který nám byl darován. O nakládání s časem je i rozhovor s Monikou Peckovou, která pečuje o chrámovou hudbu ve Svěmyslicích.

Před pár dny skončila synoda čili setkání biskupů, která se zamýšlela nad tím, jak se žije mládeži v církvi a jak jsme schopni mladé lidi doprovázet na jejich cestě životem. Skvělým způsobem připomněl papež František ve svém kázání na závěr synody něco, co je výzvou pro každého, a poprosil mládež za odpuštění, že se nám to v církvi nedaří: „Chtěl bych jménem nás všech dospělých říci mladým lidem: odpusťte nám, když vám neřídka nedopřáváme sluchu a když na-

místo toho, abychom vám otevřeli své srdce, zahlcujeme váš sluch.“

V posledních týdnech řadu lidí zaměstnala Istanbulská úmluva a různé reakce na její projednávání českým parlamentem. Mluví se o nebezpečích, se kterými je spojeno její přijetí. Kázání kanovníka Petra Piňhy tyto diskuze a úvahy vyostrily a tón kázání bývá nazýván formou prorocství. Považuji za užitečné připomenout si dar rozlišování, který je svěřen církvi, a podobně jako tomu bylo v různých obdobích za 2 000 let existence církve, zkusme číst, co nám toto znamení času chce říci. K velmi známému kázání z katedrály přidávám pár vět zamýšlení faráře z Chebu, které mě zaujalo, a slova papeže Františka. Zvu k další diskusi na stránkách našeho farního zpravodaje.

Oznámení

Farní káva

Po mši v neděli 25.11. (Krista Krále) od 8.30 bude farní káva. Všichni farníci jsou srdečně zváni.

Dětská mše

Mše svatá pro děti bude 11.11. od 10.30 v Brandýse (navíc k pravidelné ranní mši v 8.30). Po dětské mši, cca. od 11:30, se koná setkání chlapců vedené M. Kupkovou.

Biblický klub

Biblický klub je na programu v úterý 6.11. a 20.11. od 19.15 na brandýské faře.

Manželské exercicie

V úterý 13.11. a 27.11. od 19.30 budou na faře svatoignácké manželské exercicie s modlitbou, meditací a sv. přijímáním.

Modlitby matek

Maminky z naší farnosti se sejdou ke společné modlitbě růžence ve čtvrtek 15.11. ve 20 h. na faře.

Normálně nenormální rodina

Beseda s MUDr. Světlanou Neupauevovou s názvem *Normálně nenormální rodina* se koná v pátek 16.11. v 18.45. Bude se mluvit o rodině, mezilidských vztazích a sexuální výchově.

Duchovní obnova

Adventní duchovní obnova vedená jáhnem a kadeřníkem M. Špilarem v so-

botu 15.12.: dopolední blok 10 – 12 hod., odpolední blok po obědě; mše sv. 15.30 – 16.30.

Jak překonávat strach láskou

Již tradiční rekolekce s P. Józefem Augustynem pořádá Pastorační středisko (Kolejní 4, Praha 6) od 23. do 24.11 2018. Téma: „Jak překonávat strach láskou“.

Liturgický kalendář

Čtvrtek 1. listopadu

Slavnost Všech svatých

Pátek 2. listopadu

Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

Pátek 9. listopadu

Svátek Posvěcení lateránské baziliky

Sobota 10. listopadu

Památka sv. Lva Velikého

Úterý 13. listopadu

Památka sv. Anežky České

Sobota 17. listopadu

Památka sv. Alžběty Uherské

Středa 21. listopadu

Památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě

Čtvrtek 22. listopadu

Památka sv. Cecilie

Neděle 25. listopadu

Slavnost Ježíše Krista Krále

Pátek 30. listopadu

Svátek sv. Ondřeje

Víkendovka 19.–21.10.

Tento víkend strávilo 17 brandýských a boleslavských farníků (malých i velkých) v Dubici u České Lípy. Bylo nám dopřáno krásné počasí (ještě jednou DĚKUJEME) a sobotní výlet podzimní prozářenou barevnou krajinou Máchova kraje byl pohlazením pro oči i duši. Tématem byla sv. Anežka Česká. V rámci výletu jsme dělali krátká zastavení, četli si o sv. Anežce a hráli tématické hry (král vysílá

své vojsko, známe desatero, ulička důvěry...). S pomocí velkých kluků (rodina Vopatových a Kupkových) jsme si vyzkoušeli i lehké slézání skautské skály za pomoci lana. Nedělní den jsme naplnili účastí na mši svaté, hraním si na třípatrovém prolézacím hradu a úklidem domečku. Domů jsme jeli odpočatí a spojení.

Marta Kupková

Petr Hruška: Můj istanbulský coming out

Ponořen do několika tematicky souvisejících diskuzních vláken se v tom už trochu začínám ztrácet, kde jsem co napsal a k čemu jsem se vyjádřil. Pokusím se tedy shrnout, k čemu jsem zatím (i díky těmto mnohým diskuzím) dospěl:

1. Svatováclavské kázání P. Piňhy v pražské katedrále považují za demagogický úlet.
2. Podporu tohoto kázání ze strany kard. Duky považují za skandální.
3. Diskuze tímto obojím vyvolané považují za únavné, ale pro překonávání často uměle vyhloubených příkopů potřebné.
4. Trestní oznámení České ženské lobby považují za ne příliš vhodné.
5. Protest katoličky Anety Petani je mi sympatický, její motivace blízké a způsob a místo provedení odpovídající.
6. Istanbulskou úmluvu považují za dobrý, i když ne dokonalý a ne všeřešící, nástroj ochrany obětí domácího násilí a jeden z možných

nástrojů proměny prostředí, ve kterém je toto násilí stále možné a tolerované (včetně prostředí mé vlastní církve).

7. Vědecké zkoumání otázek spojených s genderově podmíněnými rolami považují za nutné, přínosné a oddělitelné od extrémních genderových ideologií.
8. Od své vlastní církve bych v těchto letech očekával spíše hlubokou revizi vlastního zacházení s vlastními oběťmi sexuálního zneužívání, zneužívání autority a zneužívání svědomí, než novou křížovou výpravu proti novému třídílnému nepříteli zvanému „gender“.
9. Rád bych uprostřed toho všeho hledal především Boží království a věřil, že vše ostatní bude přidáno...

PS. Jen pro jistotu – jsem bílý heterosexuální muž, římskokatolík, šťastně žijící ve svém kněžském celibátu.

Petr Hruška, farář chebský

Inspirace – papež František k aktuálním tématům

Moderní a soudobá kultura otevřela nové prostory, nové svobody a nové hloubky obohacující chápání této různosti. Zavedla však také mnoho pochybností a spoustu skepse. Například se ptám, zda takzvaná genderová teorie není také výrazem frustrace a rezignace, která hodlá smazat pohlavní různost, protože se s ní již nedovede konfrontovat. A hrozí nám, že uděláme krok zpět. Odstranění této různosti je totiž problém, nikoli řešení. Řešit vztahové problémy je zapotřebí tím, že muž a žena spolu budou více mluvit, více si naslouchat, více se znát a více se mít rádi. Musejí se k sobě chovat uctivě a spolupracovat přátelsky. Na těchto lidských základech podporovaných Boží milostí lze stavět celoživotní manželskou a rodinnou jednotu. Manželský a rodinný svazek je vážná věc a to pro všechny, nikoli jenom pro věřící. Chtěl bych vybidnout intelektuály, aby toto téma neopomíjeli, jako by snad bylo druhotné vzhledem ke snaze o svobodnější a spravedlivější společnost.

Bůh světil zemi smlouvě mezi mužem a ženou. Její nezdár vysouší svět

citů a zatemňuje nebeskou naději. Znepokojivé signály už se vyskytují, podívejme se na ně. Chtěl bych mimo mnoha jiných poukázat na dva body, které by nás podle mého mínění měly naléhavěji zavazovat.

První. Nepochybně musíme učinit mnohem více pro ženu, pokud chceme vzájemnost mezi muži a ženami posílit. Je totiž nezbytné, aby bylo nejen více nasloucháno ženě, ale aby také její hlas měl skutečnou váhu, uznanou vážnost ve společnosti a v církvi. Způsob, jakým uvažoval o ženě Ježíš, a řekněme, že i samo evangelium, v méně příznivějším kontextu než je ten dnešní, protože v oněch dobách byla žena spíše na druhém místě, že tedy Ježíš o ženě uvažoval způsobem, který skýtá silné světlo a osvětluje cestu, která vede dál a z níž jsme ušli jenom kousek. Ještě jsme nepochopili do hloubky, co nám může přinést ženský génus a co může dát žena společnosti a nám. Dovede totiž vidět věci jinak, takže doplňuje mužské myšlení. Je to cesta, kterou je třeba se ubírat tvořivěji a odvážněji.

Generální audience, 15.4.2015

Inspirace – papež František o prarodičích

„Co můžeme dělat jako rodiče a prarodiče, abychom sdíleli víru s našimi dětmi a vnoučaty?“ , ptal se manželský pár z Malty. „Víra se předává v rodinném nářečí“, zopakoval papež svůj oblíbený výrok a poukázal na zásadní význam prarodičů v těžkých chvílích dějin.

„Právě prarodiče v nejtěžších chvílích dějin dokázali předávat víru. Pomysleme na náboženská pronásledování minulého století, na diktatury a genocidy, které všichni známe. Tehdy to byli právě prarodiče, kteří ve skrytosti učili vnoučata modlitbě, víře a přinášeli je ke křtu.

Víra se předává v domácím nářečí, ale také v nářečí přátelství a blízkosti. Víru není možné předávat prostřednictvím katechismu. Říkat, čti katechismus a buď se mít víru, tak tomu není!“

„Víra se předává spolu s celým životem“, pokračoval papež. Na obavy při pohledu na to, jak se dnešní mladí lidé církvi a víře vzdalují, reagoval povzbu-

zením k modlitbě a vnitřnímu pokoji. „Nikdy se nesnažte přesvědčovat, protože víra roste jediné skrze přitažlivost vyvolanou osobním svědectvím. Často může pomoci jediné mlčení na správném místě“, dodal František.

*Vysloveno na mezigeneračním setkání
Poučit se z dějin*

Rozhovor s Monikou Peckovou

Milá Moniko, z pozice Tvé sboristky a svémyslické kostelnice mi dovol pár otázek.

Jak dlouho již žijete s rodinou v brandýské farnosti a jak se vám tu líbí?

Už 14 let žijeme v Zelenči a jsme tu spokojeni. Předtím jsme se obvykle každoročně stěhovali, takže tohle je docela příjemná změna.

Většina zelenečských věřících jezdí do Počernic. Vy jste však věrní své farní příslušnosti Svémyslicím a Brandýsu. Bylo to vědomé rozhodnutí, nebo to tak nějak vyplynulo?

Když jsme se přistěhovali, obešli jsme několik farností v okolí a v Brandýse se nám líbilo nejvíc. Ze začátku jsme ještě jezdili na dětské mše do Strašnic, kde byly děti zvyklé, ale během krátké doby jsme definitivně zakotvili v Brandýse.

Nějaký čas jste s rodinou žili v USA, pak v Praze a znovu v Seattlu. Jak vnímáš jednotlivá farní společenství, slavení liturgie, působení ve farních sborech?

Jedna z krásných věcí na katolické církvi spočívá v tom, že po celém světě člověk může přijít do kostela a přesně ví, co se tam děje. Pokud se týká farních společenství, tak ta jsou v Americe asi

hodně různorodá a člověk si může vybrat dle libosti, tak jsme to aspoň slyšeli. My jsme se drželi naší farnosti v místě prvního bydliště. Farnosti jsou v Americe více komunitně zaměřené, více se řeší pomoc potřebným, což asi souvisí s daleko menší sociální štedrostí státu. Připravuje se jídlo pro místní bezdomovce a podobně. Vzhledem k tomu, že církev žije jen z darů, je samozřejmě téma i financování. Našinci, který byl zvyklý hodit do kasičky pár korun, to chvíli trvalo, než si to přebral a pochopil, že tady odevzdávání desátku na církev a dobročinné účely berou vážně. A bylo to velmi užitečné. Ale jinak spousta věcí funguje podobně jako u nás. Třeba ve sborech tam chybí tenoristé stejně jako v Čechách. Ale vážně, zrovna sbor tam byl dobrý, s profesionálním sbormistrem, byla radost tam zpívat, jen ten Michna mi trochu chyběl.

Ovlivnil Tvé působení ve zdejší farnosti pobyt mezi americkými katolíky, případně jak?

Nevím, nejspíš ano. Farnost pro nás byla tehdy velmi důležitá, protože jsme

v Seattlu neměli žádné zázemí, rodinu, nikoho. A ve farnosti nás přijali opravdu s otevřenou náručí. Postupně jsme tam zažili tři kněze a zvláště ten prostřední z nich, otec Paul Waldie, nás hodně ovlivnil svým opravdu poctivým a hlubokým životem z víry. Farnost sv. Benedikta vždycky zůstane v našich srdcích, vřdyt jsme tam žili víc než osm let a byla tam pokřtěná polovina naší rodiny.

Co Tě vedlo k založení scholy Svémysličtí kůrovci a jaké máš případné plány/sny do budoucna, co se působení na svémyslickém kůru týče?

No, já jsem vlastně ani nic nezakládala, to nějak vyplýnulo. Když je nás tam taková banda muzikantů, tak by byla škoda občas nezapívat v kostele. A plány žádné nemám. Jen dělat dál kostelní muziku, teď zrovna naučit se na varhany, abychom byli více soběstační.

Jak se dá skloubit role maminky čtyř dětí, přednášející na fakultě, sopranistky kyjského sboru, sbormistryně naší malé scholy? A ještě by se našly i další role, zpíváš také s brandýskými... máš nějaké tajné tipy pro vytížené maminky?

Asi nejsem úplně dobrý adept na tuto otázku, na fakultě mám jenom částečný úvazek a stejně nic nestíhám. Takže můj jediný tip je: smířit se s tím, že se stejně všechno stihnout nedá a nestresovat se tím.

Jakou hudbu na kůru zpíváš nejraději?

To se různě mění. Teď možná české barokní skladatele: Zelenka, Černohorský a samozřejmě Michna. Ale když o tom přemýšlím, tak mě napadá i spousta jiných jmen, takže asi podle nálady.

Tvé oblíbené ordinarium, žalm, mešní píseň?

Žalm, tak to vím přesně. Číslo 126 zhudebněný od Ebena s odpovědí: „Pane veď nás po svých cestách...“ Už se těším, protože se bude zpívat na druhou neděli adventní. Ordinarium asi také Ebenovo. A mešní píseň, těch by bylo víc. Opravdu mešní třeba 514, to je ta naše oblíbená svémyslická, co má na každou část propria jinou písničku a vlastní verzi ordinária. Nebo 425 a 928, kde je to samozřejmě i textem. A pak (doufám, že se mi nebudete smát) mám vřelý vztah k písniím cyrilometodějským a poutním mariánským, které ve mně vyvolávají vzpomínky na poutě, které jsem zažila v dětství u babičky a dědy na Valašsku.

Máš světce, ke kterému se nejraději, nejčastěji utíkáš?

Mám blízký vztah ke všem svým patronkám. Panně Marii, svaté Monice a svaté Maří Magdaléně. Během života se to různě měnilo, v mládí pro mě hodně znamenala má biřmovací patronka Maří Magdaléna, ta, které se Ježíš zjevil ještě dříve než učedníkům po svém Zmrtvýchvstání. Ale čím jsem starší, tím více přemýšlím o své křestní patronce, svaté Monice. Teď, když mám sama děti ve věku, kdy si hledají cestu životem, je mi hodně blízká. Asi to není náhoda, že mi ji rodiče vybrali.

Oblíbené liturgické období, svátek a proč? Co na nich máš ráda?

To je těžká otázka. Tak já řeknu dvě. Advent, kvůli rorátům. A velikonoce, kvůli všemu.

Děkuji ti za Tvůj čas a upřímné odpovědi.

Eliška Jirešová

Katarina Holcová: Po škole u svojich detí

Po škole sedia tí, ktorí nedávali pozor, vyrušovali a tak sa nenaučili to, čo mali. V škole som po škole nesedela. Zato si to vynahrádzujem teraz. Dlhé roky som nedávala pozor v Škole večného života, miesto svojho Učiteľa som pozorovala rušný život za oknom školy a tak som sa toho veľa nenaučila. Odkedy mám deti, ticho sedím a moje deti ma učia to, čo som zameškala. Lebo starať sa o deti nie je v povýšenosti dospelého dávať, ale aj v pokore od maličkých prijímať.

Tak ako každý rok dozrejú jahody. Na začiatku jari akoby sa ani nemali zazelenáť, a v lete sa začerveniajú sladkými plodmi, tak kráčam každý rok z jari Kvetnej nedele do leta Svätodušných sviatkov po vzrušujúcej, zakaždým inej púti za Ježišom. Tak ako sa z rozbehnutého dievčaťa stáva matka.

Kvetná nedeľa. Pane, pozri, som v dave, vítam Ťa s pocitom čerstvo dospelej po prežitých týždňoch pôstu. Robíš zázraky. Som šťastná novomanželka, dal si mi krásne bezstarostné dni, verím, že si všemocný kúzelník, ktorý mi každé ráno vytiáhne z klobúka deň plný slnka a tak mi je ľahko dnes stáť v dave a kričať Hosana.

Stačia štyri dni a všetko je ináč. Hovoríš mi vážne, nepochopiteľné veci. Darúvaš mi sám seba. Tak ako do lona rozosmiatej nevesty darúvaš dieťa. Sme vo vážnom tichu Getsemanskej záhrady. Všade okolo je krása, ktorú tu pre naše potešenie stvoril Tvoj Otec. Lenže cíha tu aj realita Zla. Hovoríš, že dar, ktorý mi dávaš, môže bolieť. Opakuješ slovo obeta. Načo také dary, veď mne stačia tie veselé, bezstarostné dni. A potom po mne chceš, aby som s Tebou chvíľku pobudla. V tichu. Aby sme spolu chvíľku boli s Tvojim Otcom, mlčali a premýšľali, prečo nás poslal na tento svet. Radšej zaspávam.

Svitol ďalší deň. Ten silný a obdivovaný zázrakotvorec sa mení na slabého väžňa. Zneistiem. Čo keby tak mali pravdu veľkňazi v krásnych rúchach. Vyzerajú teraz silnejší. Dnes si slabý väzeň a nevyčaroval si mi radostný deň. Už od rána je mi zle a začínam veriť kuvikom, čo neradia rodiť deti do dnešnej doby. Zneistiem a neviem, kde je moje miesto. Mám kričať s davom, čo Ťa chce vidieť na kríži? Alebo radšej mlčať, schovaná v ústraní? Či sa poddať ľútosti nad Tebou a preliať slzu v dave, čo lemuje cestu na Golgotu? Na dne srdca ostáva znepokojujúca a provokujúca výzva vyžadujúca odvalu: treba ísť pod kríž.

Pane, si mŕtvý, ležiš v hrobe. Treba vydržať celý deň, celý dlhý deň v nehybnosti. Dni nabité udalosťami sa prevalili, nechali po sebe tisíce otázok a pochybností a nikde nikto, kto by mi na ne odpovedal. Aké to bude byť matkou? Mať zodpovednosť, celodennú službu. Už mi nie je zle, ako na začiatku, ale musím čakať, niekoľko mesiacov čakať, aby som našla odpoveď na túto znepokojujúcu otázku.

Znekľudňujúce slnko zapadne a príde milostivá noc, rozsvecujú sa svetlá, rozozvučia sa zvony a slová Biblie mi ukazujú, že pochybnosti boli zbytočné. Odpovede na všetky otázky sú už dávno zapísané, len ich treba nájsť a prečítať. A prežiť. Svitol deň radosti. Z pôrodných bolestí sa narodilo vytúžené dieťa.

Pozerajúc sa na toho tvorčeka, čo leží vedľa mňa, vidím Ťa, Pane, v ňom. Aj Ty si

sa stal bezmocným a tak si sa vložil do ľudských rúk, aby sme pochopili to, čo nám zostalo nepochopené z úst prorokov a chodu dejín. Poznávam Ťa v svojom dieťati a cítim sa ako Mária z Magdaly, čo Ťa poznala v záhradníkovi. Som šťastná, ako sa na Nedeľu všetkých nediel patrí.

Lenže čaká ma cesta do Emauz. Cesta strachu, pochybností a slepoty, na ktorej, Pane, budeš vytrvalo, trpezlivo a s láskou prichádzať a posilňovať moju vieru. Vieru, ktorá je slepá k toľkým Tvojím zázrakom a chce ďalšie a ďalšie. Hnevám sa na dieťa, ktoré ma opakovane neposlúchne, pochybujem o svojej výchove, aj o dieťati. Som bezradná. Ty ma poučíš, prichádzaš a necháš ma dotknúť sa Tvojich rán.

Čas dozrel, odchádzaš k Otcovi. Uznal si ma už dosť zrelo, aby som pochopila, kto si, Pane. Mala som Ťa za tesára zo susednej dediny, ktorého si zavolám, keď sa mi rúca krov mojich životných istôt. Tu pred mojimi očami vystupuješ na nebesia, rovnako k Otcovi. Na nebesia, ku ktorým sa v svojej malosti ani neodvážim zdvihnúť oči. Ešte stále stojím medzi nechápajúcim starozákonným ľudom, čo ako všetci neslobodní vidiac pána v strachu padajú na kolená, a v skrytosti naňho šeptom reptajú. Prečo si ma tu nechal samu, Pane, so všetkými mojimi starosťami?

Plná pochybností a vystrašená sa pokúšam modliť. Verím, že moja modlitba vyjde až tam hore vysoko na nebesia? Vtom niekto prichádza. Moje dieťa, o ktorom som toľkokrát pochybovala, mi povie, že Ťa má rado. Viem, Pane, že tie prosté detské slová dávaš dieťaťu do úst, aby si mi ukázal, že pochybnosti nie sú treba. Stačí tak málo, len otvoriť oči a uši, vidieť a počuť a chytiť sa ruky, čo mi dávaš.

Pokračování příště...

Pravidelný pořad bohoslužeb

Brandýs n. L., kostel Obrácení sv. Pavla	Út, St 18.00, Čt 9.00, Pá 18.00, Ne 8.30
Lázně Toušeň, kostel sv. Floriána	Ne 10.30
Svémyslce, kostel sv. Prokopa	Ne 14.30
Zápy, kostel sv. Jakuba	<i>1. sobota v měsíci 16.15</i>
Mratín, kostel sv. Michala	<i>2. sobota v měsíci 16.15</i>
Sluhy, kostel sv. Vojtěcha	<i>3. sobota v měsíci 16.15</i>

Bohoslužby v okolních farnostech

St. Boleslav, sv. Václava	Po, St, So 9.00, Út, Pá 18.00, Ne 9.00, 18.00
Čelákovice, Nanebevzetí P. Marie	Ne 9.30
Mochov, sv. Bartoloměje	Ne 8.00 (mimo 1. neděli v měsíci)
Nehvizdy, sv. Václava	Ne 11.00 (mimo 1. neděli v měsíci)
Chvaly, sv. Ludmily	Út, Čt, Pá 18.30, St, So 8.30, Ne 8.30, 18.30
